Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

[Super Infortiato 2]

Bartolus <de Saxoferrato>

[Venedig], 30. Juni 1493

Quando dies legatorum cedat

urn:nbn:de:bsz:31-319543

Visual Library

a ¶Eos vniuerſalit. no. ꝙ ſicut teſtatoꝛ in inſtitutiõe videt̃ ſi hos p̃dilexiſſe: ita ⁊ in fideicõmiſſo. adde no. per bar. in.l.lutius.i pe.col. in ṽ.ſed q̃ro ſuꝑ h̃ ꝺ pulchra.q.⁊ ibi p imo.i.pe.col.in ṽ.itez attẽde. inq̃ʒ tũ tãgit ⁊c. ⁊ in ṽ.ſe.de vul.⁊ pu.et bar.in ꝯſi.in cip.ang.⁊ vide ꝙ dixi pᵒ imol.in.l.coheredi.§. q diſcretis. de vul.⁊ pu. ADDE in terminiſ pe. de ancha.cõſilio.lxvi.ſb.tilit ⁊ pau.ꝺ ca.cõſi.cccl.viii.viſo.teſtamẽto.
¶ Quando dies leg.ce. Rubꝛica.
b ¶Sed ſi i habitatione Uide apo.j.in.l.cũ ſiñ p̃finitie ⁊c.

de mente teſtatoꝛis.nã cũ maſculos p̃dilexiſſet in inſtitutione inſtituendo eos vltᵒ preſumendũ eſt eos p̃dilexiſſe in fideicõmiſſo: vt.l.lutius.§.pater.ꝟ.e.C.de fideicõmiſſis.auc̃.h̃ amplius.⁊ de imp.⁊ ali.ſub.l.i.qꝺ eſt veruʒ ſi rõ recti ſermonis hoc patit̃: q: inſtituit tres vel q̃ttuor filios vel ventrẽ ex quo pñt naſci plures.naʒ tunc vno ꝺcedente illud participiũ ſupuiuẽs põt ṽificari i maſculis vno ꝺcedẽte.ſed ſi inſtituiſſet tm̃ duos maſculos: tũc q: vno moꝛiẽte illud participiũ ſupuiuẽs nõ ṽificat̃ in filio remanẽte: tũc de neceſſitate cõpꝛehẽdet̃ filia: lʒ ex re certa inſtituta per hãc.l. ¶Sed q̃ro qd ſi reperit̃ ſcriptũ abbꝛeuiate: vt deueniat inſupuiuẽteʒ: ita ꝙ põt dicere i ſuperuiuentẽ ⁊ ſupuiuẽtes qualiter intelliget̃. Rñ. p̃mo debemᵒ aduertere an h̃ poſſet ex p̃cedentibᵒ vel ſequentibus colligi: vt ſic ſit pluralis vel ſingularis numeri ꝟm ꝙ requirit ṽa grãmatica: vt.l.plautiᵒ.ꝟ.de aur.⁊ ar.leg. quod ſi nõ apparet p̃ſumo teſtatoꝛeʒ ſic locutuʒ: ut eos quos in inſtitutione pꝛedilexit ⁊ inuicem vniuit pꝛetulerit etiam in fideicõmiſſo.ꝟ.de vulga.⁊ pupi.l. coheredi. .§.qui diſcretas.

¶Quãdo dies lega.cedat.

m **Oꝛtuo patre.** ¶Uide ꝑ teipſum.

J pure ſit. ¶Legatuʒ ſeruitutis pſonalis cedit ab adita hereditate.h.d.h̃ loquit̃ in
a tribus ſuitutibus ⁊c̃. ¶Quero qd i alijs ſuitutibus. Glo.dicit ideʒ.ſed in.§.i nouiſſimo.C.de cadu.tol. exp̃ſſius dicit idẽ in alijs ſuitutibus etiã realibus.⁊ ſi ſic intelligeres nõ eſſet verũ: q: in realibᵒ ceſſat rõ q̃ hic ponitur.dʒ ergo intelligi ideʒ in alijs.ſ. pſonalibus.⁊ h̃ dicit Cy.in.d.§.in nouiſſimo. Alij volũt ſuſtinere gl.dicẽtes ꝙ ſuitutes reales nõ trãſeunt ad heredeſ: ſʒ ſequũtur funduʒ: ⁊ ſic hʒ locuʒ rõ h̃ poſita.ſed certe illo tũc pſona nullo modo videt̃ inſpiciẽda.ſufficit eniʒ ꝙ res ſit tẽpoꝛe moꝛtis: q: relinqtur ꝟm rõneʒ pꝛedictã.ſed veriᵒ ẽ perſonã inſpici: vt.l.ſed ⁊ ſi maxie.ꝺ ſer.le.⁊ trãſit ad heredes ſicut res cui accedit.iõ puto ꝙ cedat tp̃e moꝛtis. Ultra glo.h̃ dicit poſt multa ṽba ꝙ dies legatoꝛũ dicit̃ cedere quo ad trãſmiſſionẽ.de quo dicã.j.e.l.iij.ſecũdo quo ad obligationem.tertio quo ad petitioneʒ. quarto quo ad dominij tranſlationẽ.de quolibet iſtoꝛuʒ eſſet videnduʒ.dic vt.C.de cadu.tol.§.cum igit̃.per Cy.

q **Uod pure.** ¶Conditio tacita ex teſtõ p̃cedẽs impedit dieʒ legatoꝝ cedere.ſecus ſi extriſecᵒ veniat.h.d.

b **Eredis aditio.** ¶Heꝛ̃ditatis. aditõ nõ differt diei ceſſionẽ ſʒ petitionẽ qualitercũqʒ differat.h.d. ¶Op.de.l.in cõditiõibus.ꝟ.de cõdi.⁊ de. So.nõ i pedit trãſmiſſionẽ niſi teſtatoꝛ aliud velit. ¶Scꝺo op. q: cũ illa cõditio inſit de neceſſitate teſtatoꝛ nõ põt eam remittere: vt.l.nemo põt.ꝟ.de le.i.So.aditio hereditatis ineſt ꝺ neceſſitate: q: niſi hereditas adeat̃ ex teſtõ nil debetur: ⁊ q̃tumcũqʒ teſtatoꝛ hoc vellet.ſed diei ceſſio non ineſt de neceſſitate.ideo poteſt teſtato facere quando cedit vel non.

a **J habitatio.** ¶Ibi ſed ante aditã ſʒ ſi poſtea dic vt.l.ſi. .C.de vſufru.

n **Ec ſemel.** ¶Uſi.Sed ſi quot annis. Iſte eſt bonus caſus ⁊ no. Item no.idem eſſe dicere quot annis quod ſingulis annis.

Sed ſi in habitatione. b ¶Relictum annuum reſpectu certe neceſſitatis debetur tempoꝛe neceſſitatis.hoc dicit.dixi in.l.qui hoc anno.j.de verbo.obli.

vide glo.que incipit: q: tunc agente.⁊ iſtam glo.examinaui in.l.vlti.ꝟ.de li.agno.

Nouiſſime. ¶Nota nõ eſſe differentiam inter iſtas exceptiones verboꝛuʒ: licet quidam contra.C.e.l.i.

b **Uiuſmodi.** ¶Cõditio oĩno extitura ſi dubitat̃ an viuo vel moꝛtuo legatario exiſtat impedit diem legati cedere.h.d. ¶Op.de.l.iuli.ꝟ.de cõdi.inſti.So.vt in glo. tu dic ꝙ ibi in ꝯtribus.h̃ in vltimis voluntatibus qcqd ibi ⁊ h̃ no.rõ eſt q: ſi certuʒ eſſet in vltimis volũtatibᵒ cõditionẽ extiturã.ſed incertũ an in vita vel nõ impedire diem legati cedere: vt.l.ſi cum heres.ꝟ.eo.in ꝯtribus vero ſpes cõditionalis obligationis trãſit ad heredẽ: vt in ſti.de verbo.ob.§.ex cõditionali: ⁊ ita in vita vel pᵒ moꝛtem exiſtat nõ curatur: q: no impedit diem ſtipulationis cedere. ¶Op.de pi.⁊ cõmo.rei ven.l.ꝙ ſi pendẽte.§.ſi ita. Rñ.eodeʒ modo ibi in cõtractibus.h̃ in vltimis voluntatibus. ¶Op.de.l.ſi pupillus.§.ſub cõditione.j.ꝺ noua. Eodeʒ modo reſpondet̃ ibi in cõtractibᵒ: h̃ in vltimis voluntatibus. An autem ſtatim debeatur. Dic vt ibi. Jo.tamẽ circa hoc dedit vnaʒ ſol.cuius materiã examinaui in.l.iul.ꝟ.de cõdi.inde. ¶Extra glo.op.⁊ videt̃ ꝙ tale legatuʒ tranſeat ad heredem ſi deficit: lʒ hoc poſt moꝛteʒ appareat in vita verum fuit illud non debere fieri: vt.j.de ma.teſ.l.neratius.Sol.vt dicam.j.e.l. cuʒ ſine pꝛefinitione.in pꝛin.

a **J uſufructuſ aut.x.** ¶Si legatũ cuius dies ceſſit ab adita hereditate: ⁊ aliud legatũ cuiᵒ dies cedit a tẽpoꝛe moꝛtis alternatiue relinqtur q̃tũ ad electioneʒ vtrũqʒ tẽpus inſpicit̃. q̃tum ad trãſmiſſionẽ quodlibet ꝑ ſe naturã ſuã retinet.h.d. Ibi ſpectãda quo ad electionem legatario concedendã. ¶Not.ex ſi. ꝙ quãdo relinquit̃ alternatiue legatuʒ pure ⁊ legatum cõditionale nõ impedit̃ p̃pter vnum qn cedat dies alterius. ¶Op.j.e.l.cuʒ illud in p̃n.So.vt ibi dicaʒ in.l.cuʒ illud: q: eſt difficile cõtrariuʒ. ¶Op.de.l.cum ſine p̃finitione.ij.rñ.j.e.So.hic ſunt duo legata: vnum pure ⁊ aliud conditionale.ſed in.l.contraria eſt tantum vnum legatum conditionale.

Ex.§.ſequenti.

¶Tãtũ eſt dicere: ut filio ſoluat̃ q̃tũ ꝙ patri nõ queratur uſuſfructus.

Si ita quis. ¶Quero iſto caſu qs petat. Et dicit gl.ꝙ filius.ſʒ dc̃ Dy. ꝙ h̃ p̃cedit ꝟm iura hodierna ꝟm que põt hr̃e p̃pꝛia excepto caſtrenſi uel quaſi.ſʒ iura iſta nõ reperit̃ ꝙ poteſt hr̃e p̃pꝛiũ ex̃ caſtrenſia: niſi in caſu.l.cogi.§.ſi pater.⁊.l. imperatoꝛ.ꝟ.ti.i.⁊ in dote.uñ oʒ dicere ꝙ teſtatoꝛ dicendo iſta ṽba: ut ipſi filio ſoluat uidet̃ teſtatoꝛ uelle in tempus exñtie ſui iuriſ differre.ar.l.ubi pure.ꝟ.ti.i.ar.l.fideicõmiſſa.§.ſi filio.ꝟ.de le.iij. ¶Item no.h̃ ꝙ ſi teſtator uel aliquis relinquit uel donat filio: uel ipſi filio ſoluatur tantum impoꝛtat q̃tum dicere ne ad patreʒ perueniat uſufructus ꝟm auc̃.excipit̃.C.de bo.q̃ libe.⁊ in auc̃.ut liceat ma.⁊ auie.in p̃n.⁊ hoc uide in iſto.§.cum glo.

a **J ita** ¶Non refert qd ex equipollentibuſ fiat.h.d. ¶Op.de.l.ſi.C.de his qui ue.ete.impe.So.ut plene dixi in.l.galluſ.§.⁊ qd ſi tantum.ꝟ.de libe.⁊ poſthu.

c **Um ita.** ¶Op.de.l.illud.ꝟ.de op.le. Rñ.ibi in utraqʒ parte alternatiue erat legatum pure.h̃ ſecus. Op. vlterius.ꝟ. .e.l.ſi uſufructus.§.argentũ. Rñ.ibi erat talis cõditio q̃ moꝛiente legatario implebatur uel deficiebat: ⁊ iõ cõcoꝛdat cum iſta.Sed cõtra hoc facit in utraqʒ parte alternatiue.h̃ eſt legatuʒ cuius dies cedit a tẽpoꝛe moꝛtis.⁊ iſtõ quod dicit ꝙ ex pãphila natum erit tacite ineſt cõditio que nõ impedit tranſmiſſioneʒ legati: ut.l.i.in ſi.ꝟ ꝺ cõdi.⁊ demon.⁊.j.e.l.cum illud.§.ſi.quid uelit dicere iſte

tex.dicam in.l.cum illud.ĵ.e.

Cum ſeruo legato. ¶Dies vſufructus legati ſeruo hereditario demum poſt aditam vtriuſq3 hereditatē cedit.hoc dicit.

c **Um legato.** ¶Dies legati relicti ſeruo legato cedit ab adita hereditate. Item ad legata q̄ cedunt ab adita hereditate regula catoniana nō pertinet.h.d.¶No.q̄ regula cato.eſt regula iuris:l3 Jo.an.ƺ de reg.iur.ſuper rubꝛi.li.vi.dixi de reg.iur.l.i.¶Op.inſti.de leg.§.an ſeruo.Rñ.ibi loqtur ecōuerſo quando pater eſt inſtitutus ⁊ filio relinquit̃.h quādo inſtitut⁹ eſt filius ⁊ patri relinquitur.rōnē3 diuerſitatis dixi in.l.a filio.⁊.l.queſitū.ſ̃.ð le.i.¶Quero quomodo potuit manumitti. Et dic vt ī gl.⁊ no.q̄ ficte dñs manumittit. quod itellige ſi poſtea ſequitur aditio.alias ſecus.ar.ĵ.de caſtrē.pe.l.hereditatē.§.filius.vel vt ceſſet oīs dubitatio:dic ſeruum ꝓ p̄cio accepiſſe libertatem:vt.ſ̃.ad ſil.l.ſi quis in graui.§.vtx.[a]

c **Um ſine prefinitione.**

¶Cum legatu3 incipiat a pꝛecedēti diſpoſitiōe ſequēs in qð tranſfundit̃ ſtatim moꝛa cōmiſſa peteret̃:ſi incipit a pꝛecedenti cōditiōe legatario interim moꝛiente nil ad heredē tranſmittit̃.h.d.¶Op.ĵ.e.l.ſi penum. So.qð hic dicit ſtatim intelligas moꝛa cōmiſſa.¶Op. h videtur dici q̄ penus eſt in obligatione. ƺ.ĵ.de act.et obli.l.obligationu3 fere.§.ſi.Sol.dic vt dixi ī.l.i.§.ſi ita .ſ̃.ad.l.fal.¶Op.ð.l.vſufru.in p̄n.ſ̃.e.So.dic vt ibi dixi.¶Op.⁊ videt̃ q̄ ad herede3 trāſmittit:q2 h eſt relictum ſub cōditōe quadā negatiua.ſed moꝛiēte legatario tunc eſt certū q̄ retro ipſe nō dedit:vt.l.neratius.ĵ.ð manu.teſ.ergo videt̃ q̄ ad legatariu3 trāſmittat. Rñdeo ꝯditio negatiua ſi nō dederis.ſi poteſtatiua eſt reſoluitur .i.cum cōſtabit te dare nō poſſe de iure vel de facto:vt.l. ſi ita ſtipulatus.ĵ.de ꝟbo.ob.ſed h nō eſt certū:niſi poſt moꝛtē legatarij nō āte ⁊ ad heredē nō trāſmittit̃.lex ꝟo ƺria loquit̃ in cōditiōibus caſualib⁹.vel dic etiā in caſuali ꝓcedere pp generalitatē.l.hmōi.ſ̃.e.Ad ƺriū rñdeo cōditionē caſualē nō poſſe exiſtere eſt certū in rerū natura.puta ſi mulier ē vacua vētre.certu3 eſt in rerū natura nō poſſe naſci poſthumū:⁊ tūc ꝓcedit.l.nerati⁹ q̄nq3 in rerū natura nō eſt certū:q2 mulier eſt p̄gnās vñ pōt partus naſci ſol⁹ deus ſit.⁊ tūc ſi nō naſcit̃ nō dicit̃ q̄ retro fuerit impleta cōditio:vt ꝓbat̃.ſ̃.de acq.here.l.cū q̄dā .§.quod dicit̃.ꝟ.qd ſi vnum.ſed in hac.l.cū ſine.⁊ in.l. hmōi.ſ̃.eo.nō fuit certū in rerū natura cōditionē impleri non poſſe viuo legatario.ideo decedens non trāſmittit.ſecus ſi poneremus fuiſſe certum

Cum ab eo mihi. ¶Oppo.ð.l.ſi penum.ĵ.e.dic vt ibi dicam. Ex.l.ſequenti.

¶Legatum annuu3 an dicat̃ vnum vel plura:⁊ cum eſt cum pꝛefinitione tempoꝛis ob aliam cām q̄ alimentoꝛū poſſit ſolui ꝓ toto tempoꝛe.

s **I cum prefinitione.**[b] Iſta eſt notabilis.l.⁊ ſingularis ⁊ determiatio quaſi oīu3 legu3 de hac materia loquentiū. ⁊ iō ē tenēda mēti.⁊ hoc dicit. Legatū annuu3 cū pꝛefinitione t̄pis relictum ī dubio ſi ſit cā alimentoꝛu3 dicuntur plura legata vel vnum cuius dies cedit a tēpoꝛe moꝛtis.h.d.¶In tex.ibi heredum gr̃a.qð feciſſe videt̃ in dubio cum certi t̄pis pꝛefinitione ex̄ cauſam alimentoꝛū Dy.¶Op.de.l.in annos. .ſ̃.de an.leg.⁊.l.cum in annos.ſ̃.de an.le.So.Dy.⁊ tene menti.aut certum eſt illud qð teſtatoꝛ voluit vel facer̃ plura legata vel vnu3:⁊ tūc ſtamus certo:vt.l. nec ſemel ꝟ.ſed ⁊ ſi quod.ſ̃.e.Aut eſt dubiu3:⁊ tunc aut teſtator relinquit legatū annuu3 ſine p̄finitione t̄pis ⁊ ſunt plura legata.ꝓ p̄mo anno purū.ꝓ ſequētibus cōditionale. vt.l.cum in annos.ſ̃.de an.le.Aut cū pꝛefinitione t̄pis: ⁊ tunc aut in alimētis ⁊ ſunt plura legata vt h:aut ꝓ alio ⁊ eſt vnum:ut h.⁊.l.filiu3.in ſi.ĵ.e.facit ſi teſtatoꝛ unum coꝛhe3 grani reliquit annuatī uſq3 ad.x.annos:an heres poteſt ꝓ toto tēpoꝛe ſoluere.uidet̃ q̄ ſic[c]:q2 iſta dilatio eſt heredis:ut h ⁊ iō pōt ſoluere qñ uult totum:ut.l. cum in t̄pe.ĵ.de re iudi.⁊.l.ſtipulatio iſta.§.inter certā.ĵ. de.ꝟ.ob.⁊.l. ſtatuliberi.§.ſtatuliber.ĵ.de ſta.lib.

s **I titio cum.**[d] ¶Dictio ſi.facit p̄ncipaliter cōditionē ſecundario t̄ps dictio cum:facit p̄ncipalr t̄ps.ſecūdario cōditione3.h.d.⁊ uide glo.que incipit cum dicit ibi annoꝛum:dicit annoꝛum.xiiij.erit:de qua ſcriptura facit mentionem.ſ̃.incidenter.

s **I penum heres.** ¶Legatū p̄mu3 purū ī ſequens legatū tranſfundit̃.demū poſt moꝛā heredis ad heredē legatarij tranſmittit̃ trāſfuſione nō facta. h.d.¶Op.ualde ſubtiliter ⁊ difficult̃ de.l.cū ſine ij.rñ. .ſ̃.e.ubi dicit̃ q̄ legatū nō tranſmittit̃.Sol.ibi incepit a pꝛecedēti cōditione ⁊ pen⁹ nō fuit in legato.iō nō tranſmittit̃.¶Op.de.l.qð pure.ſ̃.e.⁊.l. aliquādo.ſ̃. de ꝯdi. ⁊ de.⁊.l.legatu3 ſub cōditiōe.ſ̃.de an.le.ubi dicit̃ q̄ legatu3 purū adēptu3 ſub cōditione uidet̃ ſub ƺria conditione datu3:⁊ decedēs legatarius nō trāſmittit.cū ergo fuerit puru3 ⁊ ſub cōditione ademptū ergo uidet̃ ſub ƺria cōditiōe datu3.ergo nō d3 trāſmittere Dicit Dyn.ƺria loquunt̃ qñ eſt adēptu3 ſub quadā cōditione caſuali que nō implet̃ moꝛiēte legatario.iſta autē de q̄ loqtur h ðſinit moꝛiēte legatario poſſe interpellare iō cedit dies ⁊ tranſmittit̃ ad heredē. Videam⁹ ergo an iſtō ſit aliqd dicere. Et iſtud uidet̃ p̄mo ƺ.l.ſi cū p̄finitiōe.ſ̃.e.ubi cōplet̃ cōditio moꝛiēte legatario.⁊ tñ nō trāſmittit̃ qð ōbe ret ſicuti h. Volūt doc.dicere ibi eſt cōditio dādi que p̄t ipleri ultimo uite ſp̄ū.uñ illa cōditio tñ poſt moꝛtē cōſtiterit.merito ad heredē nō trāſmittit.ſ3 in.l.iſta nō ē cōditio iſta in dādo:ſed magis q̄ reſpicit factū legatarij.ſ3 ſi interpellauerit.unde añ ultimū uite ſp̄m deſinit poſſe interpellari.ergo trāſmittit.ſed iſtō nō uidet̃ bene dictu3: q2 act⁹ interpellatōis pōt fieri p aliū:ut.l.ſi qs ſolutioni. ī ſi.ſ̃.ð uſu. ergo ultimo uite ſpiritu pōt explicari:ut.l.ultia.ſ̃.de cōdi.inſti.⁊.l.aretuſa.ſ̃.ð ſta.ho.ergo uidet̃ q̄ h tñ poſt moꝛtē extiterit cōditio.So.l3 ex̄neus poſſit interpellare:ut ibi:nō tñ ut ex̄neo.ſ3 ut ipſi legatario ſoluatur.ſed ipſi in pūcto moꝛtis exiſti non pōt ſolui.⁊ ſic heres nō pōt eē in moꝛa.⁊ ſic in uita legatarij cōſtat q̄ centū deberi nō p̄ñt. Pꝛeterea poſito q̄ ī pūcto moꝛtis heres interpellet̃ adhuc poſt īterpellationē heres h3 illud modicū t̄ps:de quo dicit̃ in.l.qð dicim⁹.ĵ.ð ſol.⁊ ſic conſtat q̄ in uita legatarij centū deberi nō p̄ñt.ſed legatum fūdi purū fuit adēptū ſub cōditiōe ſi centū deberi ceperint:ut dicit tex.ergo ſub ƺria cōditiōe fuit datū ſi certū deberi nō cepint.ſ3 in uita legatarij cōſtat q̄ nō p̄ñt incipere deberi.ergo ⁊c̄.ſ3 qñ incepint a p̄cedēti cōditiōe.ſ. ſi penū non dederis centum dato. intelligitur.ſ.ſi dare poſſe ðſieris.ſ3 in uita legatarij heres nō ðſinit poſſe dare.iō nō trāſmittit legatari⁹ decedēs.¶Op.qñ diſpoſitionē p̄cedentē h3 cōditio ius iplēdi cōditionē trāſit ad heredē:ut.l.dic̄.§.i.ſ̃.de arbi.Tenēt doc.in.l.pe.C.de cōdi.inſer.ſ3 h h3 p̄cedentē diſpoſitionē:ergo uidet̃ q̄ trāſeat ad her̄dē ⁊ ſic hr̄s legatarij pōt īterpellare. So. dic q̄ trāſit ad heredē ei⁹ q d3 implere cōditionē nō ad hr̄dē ei⁹:in cuius p̄ſona d3 ipleri.ar.l.cū ita.⁊ qð ibi dixi .ſ̃.ð cōdi.⁊ de.uel alit̃ ius iplēdi cōditionē trāſit ad heredē.dic illud in ƺctib⁹ hoc in ultīs uolūtatib⁹.ſemp tñ dubitaui ð illis.facit qð dixi in.l. ſi cui fundus.⁊.l.a teſtatore.ſ̃.ð cōdi. ⁊ de. ⁊ in.l.ſub diuerſis.§.i.e.ti.

c **Uz illud aut** ¶In legatis altnatiuis unū eſt legatū ⁊ ſi una ē pars cōditōalis legatario interī ðcedēte nihil ad heredē trāſmittit.h.d.Ibi nō fecit.⁊ ſic ſemel cedit dies ⁊ nō pluries:ut.ſ̃.e.l.ſiuſufru.in p̄n.⁊.l.cū ī an

a c Um ſine p̄finitiōe. mulier ē imo la videt̃ dicere ƺriū in .l.ſi fili⁹ heres.de lib.⁊ poſthu.

b o I cū p̄finitiōe ⁊ iſtud facit an relictū alimētoru3 in cauſā paup̄tatis ð beat̃ ſolū in ſtāte neceſſitate: an ꝟo ſemp.ð quo p bal. ī auc. ingreſſi.ī penul.col.ð ſacro ſā.ec.facit qð habet̃ in.l.pe.§.i.ð an.le.⁊ vide imol. in.l.q hoc anno.in vl.col.de ꝟ.obli.

c ¶Videtur q̄ ſic.An in legato ānuo poſſit fieri ſolutio ꝓ pluribus annis bal.ƺ in.l.in annalib⁹.C.de leg.fac̄ q̄ no.bar.in.l.cū q.ð an.le.

d o I titio cū.Habet̃ in .l.cēteſſimis .§.ſi.de ꝟb.ob.⁊ facit q̄ no.bal.i.l.q ꝓmiſit.ð cōdi.inde.

a ¶Actione. ex teſtō. vid in. d. l. ſi qs titio. ⁊ bart. in l. i. eo. ti. ⁊ qd ibi dixi.
b ¶Sētiebat commoduʒ. Adde ad h tex. in. l. cū fi lio. in ſi. ſm lec. bart. ibi poſt mediuʒ de le. i.
c ¶Pater p bar. i. l. ſi cui in pn. d le. i. Add tex. cla riorē. i. l. ſi cū pfiniti. ⁊ ibi bar. ſ. e. ⁊ h. adde not. p bar. in. l. ſi le gatari⁹. §. ſi. de le. iij.
d Ogo. r quādo qʒ Si. gu. iſte tex. ē pmitto quā doqʒ dare: i telligit qʒ p mū potero. ⁊ ita ipſum no. allegat ⁊ intelligit J. mol. in. l. cuʒ pat. §. rogo. d le. ij. vbi ui def tex. ɔtra iſtū iūcta. l. ſ uos. j. d ma. teſta.
e Uod q pupille Et iſtā . l. cū gl. allego tibi p fin. in. l. cōditio nes q̄ extrin ſec⁹. d cōdi. ⁊ de. adō no ta. p imo. i. l. ab oibus. §. cū qdā. d le. . i. ⁊ in. d. l. q filiabus.

nos. ⁊. l. ſe. Ja. d are. ¶Op. ſ. d. l. pri. ⁊. ſ. e. l. ſi uſufru. . ij. rūſo. So. quidā q̄ ad heredē nō uidet̄ trāſferri. ſ. illō qō eſt relictū ſub cōditione. aliō ſic. Glo. nō ſtat in hoc p . l. cū ita. ſ. e. Qualr rūdemus. Dic q̄ ibi dficit conditio uni⁹ legati legatario moriēte. Nō ob. ſ. l. pri. q: ibi ñ fuit legatū alr̄natiue. Preterea ibi ɔditō pmi legati uiuēte le gatario extitit: ⁊ de iſtis clarus ſū. ſʒ dubiū facit. d. l. cuʒ ita. nā ibi in utraqʒ parte alternatiue ē tale legatū: cuius dies cedit a tpe mortis. nā h legatū quo ad pāpbila na ta erit: cedit a tpe mortis: ut. ſ. §. pri. q̄re ergo ſi alterna tiue ponat̄ nō cedit dies a tpe mortis. So. dicam⁹ q̄ nō cedit ibi dies quo ad petitionē. uel aliter ut ſentit glo. q̄ ibi in qualibet parte alternatiue ē trāſmiſſibile p ſe ſi ſe parati ponit̄. ſed ſi iūgit̄ p iſtā alternationē ſeu p iſta v ba alternatiua: tūc q: eſt dubiū duplex. ſ. qd naſcat̄ ⁊ qd eligat. iō nullū ad heredē trāſmittit anteq̄ ſit electiōi lo cus. Uel aliter poſſum⁹ dicere q̄ legatū alternatiuū hʒ i ſe tacitā cōditionē ſi potuerit electio celebrari: ut pbat̄ hac. l. in pūn. ⁊. d. l. cū ita. Jſta aūt ɔditio ſi potuerit ele ctio celebrari uenit ex ipſo teſtō nō extrinſec⁹. merito ipe dit: ut. l. qō pure. ſ. e. Circa iſtud legatū alternatiue reli ctuʒ. uidelicʒ unū purū aliud ſub ɔditiōe diſtinguit. aut cōditio extitit uiuo legatario: ⁊ nō eſt dubiū q̄ trāſmit tit: ut. ſ. e. l. cū ita. in pn. a cōtrario ſenſu. aut nō extitit ſʒ deficit: ⁊ idē ut. d. l. cuʒ ita. aut nō dficit neqʒ extitit in ui ta ſed in pūcto mortis. ⁊ ideʒ: ut. l. ſi uſufru. ſ. e. aut etiaʒ poſt mortē pēdet ⁊ decedēs nō trāſmittit: ut h. ¶Op. de. l. ſi qs ſeruū. §. illud. ſ. d le. ij. Sol. plura ſunt legata quo ad plurium rerum nominationē. unū quo ad ſolu tionē. ⁊ iō unā ceſſionē diei debemus inſpicere.

Heres meus ¶Cōditio tacita q̄ ineſt ex natura rei legate trāſmiſ ſionē nō impedit. h. d. ¶Op. ſ. d ac. ⁊ ob. l. pupill⁹. ſol. vt plene ſolet dici in. l. pupillū. j. de reg. iur. l. i. j. d noua. ¶Op. de. l. q̄ pure. ſ. e. ⁊. l. aliqñ. ſ. de cōdi. ⁊ de. So. h venit ex natura rei legate non ex ipſo teſtō. dixi in. l. cōdi tiones q̄ extrinſec⁹. ſ. de cōdi. ⁊ demon.

f **Jrmio eliodoro.** ¶Op. ſ. de vi. tri. ⁊ oleo. leg. l. cuʒ certus. So. dicit glo. ibi apparet aliō ex mēte teſtōris: q: ibi religt fructus q naſcent̄: h pecuniaʒ redigēdaʒ ex fructib⁹. Preterea ibi dixit ex fructib⁹ qui naſcent̄ niſi ſit p moduʒ cuiuſdā cōditiōis. h vo ſimplr̄ qnq̄ginta religt ex redditu. ¶Op. d. l. ſi debitor. in pn. . ſ. de ɔben. em. De h plene per doc. in. l. ſi quis argentū . C. de dona. tetigi in. l. quidā teſtamēto. ſ. de le. i. ⁊. l. in ter ſtipulantē. §. ſacram. j. de ver. ob.

Ex. §. ſequenti.

¶Utrum executor poſſit cōueniri a legatarijs: ibi. Que ro vtrum.

Cum ab heredibus. ¶Tēpus certe etatis adiectuʒ cā legatarij dieʒ nō cōditioneʒ inducit h pmo. Jteʒ cōtra meuʒ executorē legatarijs nō dat̄ actio. h. d. . §. iſte. Jn tex. ibi ſorteʒ. ⁊ interiʒ apud quēdaʒ tertium a teſtatore electuʒ in depoſituʒ retineri voluit: vt pʒ ex in ferioribus⁹. Jbi intra incipit rūdere. ¶Op. ad pmū dic tuʒ ⁊ videt̄ q̄ faciant cōditionē iſta vba: vt. l. ſi titio i pn. . ſ. e. Dic vt dixi in. l. ſi cui. ſ. de le. i. ¶Op. de. l. ſi res. C ad exhibē. vbi videt̄ q̄ depoſitari⁹ poſſet cōueniri. Dic gl. fateor q̄ mer⁹ executor actione ex teſtō cōueniri non pōt ſʒ cōueniri pōt actione dpoſiti ſi fuit dpoſitū: vt red dat alūno. Jſte paſſus ē pulcherrim⁹ ⁊. j. ſtati reuocabo in dubiū. ¶Op. ⁊ videt̄ q̄ intra diē poſſet repeti: vt. l. i. . §. pe. ſ. depoſi. Gl. q̄ eſt h rūdet q̄ h nō erat ſimplex d poſitari⁹. ſʒ dʒ hr̄e cōmodū medij tpis. ¶Op. ad iſtum . §. de. l. a filia. §. ſi. ſ. ti. i. ⁊. l. codicillis. §. ſticho. d an. le. So. ibi erat mer⁹ executor. Debebat eni dare certas vſu ras q̄s pcipiebat: ⁊ ſi maiores pcepiſſet maiores teneret̄ reddere ſicut dicim⁹ in. l. luti⁹. §. heredū. ſ. ti. i. Dic vo iſte dpoſitari⁹ dʒ hr̄e aliqō cōmodū ⁊ illud qō lucraret̄: vltra vſuras triētes. Op. q: ſi iſtud ē verū q̄ dʒ hr̄e aliqō cōmodū nō eſt nud⁹ miſter. ar. l. ſi qs titio ſ. de le. ij. ſi ñ erat nudus miſter tenebat̄ actiōe ex teſtō a: vt. l. ſi a plu ribus. ſ. d le. i. Dico q̄ iſte dpoſitari⁹ ſentiebat cōmodū b ex ɔtractu dpoſiti cū herede celebrato nō q̄ agnouerit iudi ciuʒ dfuncti nec q̄ petierit. ſʒ heres iuit ad dpoſitariū: et ſic pacti fuerūt. alr̄ nō video q̄re teneret̄ actōe ex teſtō. vt dic q̄ teſtōr h voluit pecuniā p heredē dponi cuidā ſub illo pacto q̄ poſt certā etatē reſtitueret ⁊ interiʒ ſolueret vſuras: ⁊ ſic voluit cōtractū dpoſiti celebrari certa forma vt h innuit gl. paruula. ibi vo. ſ. in. l. a filia. §. ſi. fuit mer⁹ executor. iuſſit eni ſimplr̄ accipe pecuniā ⁊ vſuras pſtari nō dixit p euʒ q accipiebat vel p aliū eius cura ⁊ diligen tia. ⁊ iō ibi fuit executor: h dpoſitari⁹ certo pacto. ⁊ iō ce lebrato ɔtractu dpoſiti nō pōt ɔueniri actiōe ex teſtō ſʒ actiōe depoſiti: vt dixi in ſili. ſ. de le. i. l. ſi fideiuſſor. §. ſi. Op. d h q̄ talis depoſitari⁹ cauet. ɔ. j. ſi cui plus q̄ p. l. fal. l. diu⁹. So. h ſentiebat cōmodū a defuncto: vt ibi di cā. ¶Quero vtrū executor cōueniri poſſit a legatarijs. Et glo. videt̄ dicere q̄ nō. Tu breuiter dic. aut ē execu tor nō mer⁹ ſed q ſentit aliqō cōmodū ex teſtō: ⁊ tūc iſte tenet̄ ſi cōmoduʒ agnouit: vt. l. ſi a plurib⁹ in pn. ſ. d le. i ⁊. l. imperator. in pn. ⁊. §. i. ſ. d le. ij. Nō ob. iſte. §. q: dic vt ibi dixi. Aut ē merus executor. ⁊ dicit Dy. aut ē ad pias cās ⁊ pōt cōueniri: vt exeq̄tur ſicut pōt agere: vt. l. nulli ⁊ ibi glo. C. de epi. ⁊ cle. aut nō eſt ad pias cās. ⁊ tūc aut q̄ris an poſſit cōueniri actiōe ex teſtō. ⁊ nō pōt: vt h. aut alia actione. ⁊ tūc pōt: vt actione ex dpoſito vel rei vēdi. vel ex ſtipulatiōe ſi interceſſerit: vt h in glo. vel ac. nego. ge. vt no. doc. in. l. id qō pauperib⁹. C. d epi. ⁊ cle. Si vo incepit agnoſcere: tūc officio iudicis pōt ɔueniri: vt exe quat̄: vt. l. iij. §. i. ſ. de arbi. ⁊. l. qntus. ſ. de an. le. an autē poſſit agi ad acceptandum. Glo. ⁊ Dy. no. ſ. de le. ij. l. i. ⁊ ibi dixi. Doc. dicunt in. l. id quod pauperibus. C. d epi ſco. ⁊ cle.

Pater. c ¶Tene mēti iſtū. §. d quo dixi i. l. q h anno. j. de v. ob. ¶Ulterius no. iſtō qō dicit gl. qñ relinqtur vict⁹ vel veſtitus dʒ intelligi eo tpe quo icipit agere. tu dic alr̄ vt dixi. ſ. d libe. agno. l. ſi.

f **Jliūſa. ex parte.** ¶Cōditō ad iecta inſtōni ñ videt̄ legato pcedēti adiecta. h. d. ¶Op. cōdi tio adiecta inſtōni vr̄ repetita in legato: vt. l. duos. ſ. de cōdi. ⁊ de. ⁊. l. ſi ſeru⁹. ſ. d cōdi. inſti. So. ⁊ iſta eſt va: h p mo legauit ⁊ poſtea adiecit cōditionē. ⁊ viō gl. q̄ incipit a patre ⁊c̄. ſigna gl. dixi plene in. l. auia. ſ. de cōdi. ⁊ de. ¶Quero an inſtitut⁹ p parte dʒ interiʒ habere totū vel partē. Et dic plene vt dixi in. l. plane. §. ſi ɔiūcti. ſ. d le. i.

Menſtruos ¶Legatū mēſtruuʒ relictū ſ uis debet̄ a tpe cōpetētis lib tatis. hoc dicit iſte. §.

e **J fundus inſtructus.** Si fun dus inſtruct⁹ relinqtur dies legati cedentis iſpi citur. hoc dicit. Jbi deberi. hec declara per ea que no. in . l. penul. ſ. de fun. inſtruc.

r **Ogo quādoqʒ.** d ¶No. iſtū ca ſū ſingularē qñ dr̄ qñqʒ dabo tibi itelligit̄ cū pmū ɔmodō potero

q **Uod pupille.** e ¶Conditio nup tiarum non implet̄ ex nuptijs inualidis. h. d.

v **Xori experte.** ¶Jſtā habeo p no tabili leg. h. d. ſʒ gl. Cōditio ſi heres nō erit moriēte inſtituto purifi cat̄. h. d. ¶Op. pmo ⁊ videt̄ q̄ iſta iueſtigatio. an cōdi tio videat̄ extitiſſe vel nō ſit ſuperflua cū iſta conditio ſi heres nō erit nō ſuſpendat̄ cū intereſt tacite: vt. l. q filia bus. §. ſi. ⁊. l. ſe. ſ. de le. i. Sed ſi legatū ponis relictū a ſb ſtituto: vt hec lr̄a innuit nō impedit diē legati cedere: vt . ſ. e. l. i. ⁊. l. heredis. §. pe. Rū. q̄ cōditio q̄ tacite ieſt nō

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

a Xoxi. v op.no. ꝙ adiri nõ põt hereditas vltimo vite ſpũ adde bal.i.l.fi.in pri.i vl.col.ð bo.q̃ libe.ꝛ imol.in .l.fi.ſ.de cõdi.inſti.

impedit trãſmiſſionẽ:niſi ex ptãte legatarij pẽdeat:vt.l.filio.ſ.de le.i.ꝛ.l.miles.§.i.ſ.de le.ij. dixi in.l.cõdi q̃ extrinſecꝰ.¶Op.ᵃ ꝙ poſt mortẽ ſit impleta:vt.l.fi.ſ.de cõdi.inſti.cũ põt vltio vite ſpũ eſſe heres.Glo.dicit nõ fateor:cuz non hẽat uelle nec nolle ultimo uite ſpũ. Sed nõne iſtud uidet cõtra glo.l.filio.ſ.ð leg.i.ꝛ.l.miles.§.pro parte.ſ.de le.ij.ſed ibi dicam in.l.miles.§.pro parte.

¶Ut leg.no.caueatur Rubrica.

Ut legatorum ſeu fideicõmiſſorum noie ca.ꝛc.

b Legatoꝝ.§.ſi cui.vt ibi dicit.Et idẽ tз bar.p iſtum text.in.d.§.finaũt vtraq; in.l.ppcrandum.de iudi.

c ¶Si quis.ſub ꝯditiõe legatũ.vide bar.in.l nõ ſolũ.in prin.in.§.morte.de ope.no.nun.

l **Legatorũ noie Si cui.** ¶Legatũ repetitũ bis tñ debet ꝛ ꝑ ipſo legatario ab herede uel heredi a legatario nõ cauet.h.d.Iſtũ.§.habes.in.l.fideicõmiſſa.§.ſi decẽ.ſ.de le.iij.¶Op.ð.l.cũ qui.in pñ.ſ.de ſer.vr.pdi.ꝛ.l.ſi ita ſtipulatꝰa titio.j.de fideicõ.Plene de iſto brocardo.dic vt in.l.ſi finita in pñ.de dam.infec.p Dy.ꝛ ibi dixi.ꝛ per Cy.in.l.i.in pma op.C.ð ſen.q̃ ꝓ eo ꝙ intereſt.¶Op.de.l.veluti.C.eo.So.ibi h iõ qꝛ ex tali repetitione nõ grauat.h grauaret.ꝛ iõo iterũ ſemel tãtũ h intelligit ꝛ nõ quotiẽs oportunuz fuerit:vt ibi dicitᵇ qð no.

Si quis ſub cõditõe. legatũᶜ.¶Si vna actio in alteriꝰ locũ ſuccedit eius naturam aſſumit.h.d.iſte.§.

Si.x.que in archa. Primo loqtur quãdo ꝓprietas ꝛ vſufructus legati ſũt pure.ſecũdo quãdo ſub cõditiõe.Item pma diuiditur in tres partes:qꝛ pmo dicit qd põt petere quilibet ipo iure.ſcðo inq̃tuz obſtat exceptio ð eqtate.tertio qd iuris qñ ꝓprietatẽ legatarius poſſidet.ſecũda ibi ſi cũ.x.tertia ibi plane ſi.x. Itez ſcða ps pncipal diuidit in duas.pmo qd iuris ſit pẽdẽte cõditõe.ſcðo qd iuris ſit exñte ꝯditione.ſcða ibi ſz ſi omiſerit.¶Dicit h ꝙ iſte legatariꝰ dз.x.imo videt ꝙ qnq; tñ.nã qñ relinqtur vſufructꝰ pecunie ipſa ꝓprietas debet vſufructuario:vt.ſ.ð vſufr.ea.re.q̃ vſu cõſu.p totũ ti.Si trãſit ꝓprietas.ergo ſeqtur ꝙ tãq̃ re ꝯiũcti in eadẽ ꝓprietate qlibet petat partez:vt.l.ſi pluribꝰ.ſ.de le.i.ſz dic ipſo iure nõ trãſit ꝓprietas ex teſtõ:qꝛ nõ eſt legata ſz quadã neceſſitate dз dari.iõ legatariꝰ in quẽ trãſit dñiuz ipſo iure tũc ꝛ ipſe põt tota.x.petere.ꝛ ſic no.h.ꝙ ſi relinquit vſufruc.pecunie ꝙ dñiuz pecunie nõ tranſit incõtinẽti.Tu dic ꝙ legatario vſufructꝰ õbetur ꝓprietas ẽt:vt in iſto.§.ibi ꝛ qñq; vſufructũ petitũ cõſtat:ꝛ ſic no.libellũ ꝙ petas fructũ illaruz rerũ nõ illas res.Rñ.ꝛ crederẽ ꝙ vterq; libellus ꝓcederet tã iſte.peto vſufructũ illarũ reruz:qꝛ tũc iportat neceſſitatẽ quãdã ſeu ꝓprietatẽ.idẽ ſi peterẽ illa.x.vt vſuf.ex eis pcipiã ꝛ etiã iſto caſu ꝓcederet libellꝰ:vt.l.ſi tibi.x.milia.ſ.ð vſuf.ea.re.q̃ vſu.cõſu.vbi vꝛ hoc ꝓbari.Dicit h ꝙ cauet heredi.ꝯ imo videt ꝙ dз caueri nõ heredi ſz legatario ꝓprietatis:vt.l.fi.ſi cui plus q̃ per.l.fal.ꝛ.l.ſi tibi.x.milia.ſ.de vſufr.ea.re.q̃ uſu cõſu.Rñ.qñ ipſe legatariꝰ poſſideret ſibi ipi ẽet cauẽdũ:vt h.ij.rñ.idẽ ſi cõcurrerent heres ꝛ legatariꝰ ꝛ quilibet velit ſibi caueri.legatariꝰ pfert:vt in ꝯrijs.aut heres tñ cõcurrit ꝛ legatarius nõ:tũc heredi tñ põt caueri.vt h.¶Uenio ad ꝟ.plane:ꝛ op.ille q nõ eſt grauatꝰ nõ põt cõueniri:vt.l.epiſtolã in pñ.ſ.ti.ij.ſed legatariꝰ ꝓprietatis nõ eſt grauatꝰ:ergo ipſi cõueniri nõ pt Dicit gl.fallit:qꝛ h eſt ſpãle.nã in effectu videt grauatꝰ.¶Uenio ad ſequẽs rñſuz in ꝟ.ſed ſi ſub cõditiõe:vbi dicit ꝙ interiз poſſidet totũ.ꝯ .l.ſi dño.ꝛ.l.plane.§.ſi cõiuncti.ſ.de le.i.vbi legatariꝰ pendẽte cõditiõe nõ petit niſi partẽ.rñ. ibi loquit in legato ꝓprietatis.h ꝟo loquit in legato vſufructꝰ.idẽ in.l.idẽ.§.ſi mihi.ſ.ð vſufru.accre.Et eſt rõ:qꝛ uſufruc.accreſcit citiꝰ q̃ ꝓprietas:ut dixi in.§.ſi cõiuncti.Sed dices h eſt unus legatariꝰ ꝓprietatis ꝛ alius uſufructꝰ ꝛ lз uerũ ſit:tñ ꝯiũctio inter eos ẽ in uſufructu nõ in ꝓprietate:ut.l.ſi alij.ſ.de uſufru.le.ꝛ.l.idem neratiꝰ.§.i.ſ.de uſufru.accre.¶Dicit h ꝙ ſi ẽ ignorãs heres tenet actione in factũ.ꝯ.ſ.ð uſufru.ea.re.q̃ uſu.cõſu.l.h ſenatus.§.i.So.ut gl.ꝛ hec bõa eſſe põt.¶Dicit h in tertio rñſo.huius.§.ꝙ heres hз actionẽ ꝯ legatariũ:q̃ro quã: quidã dicunt actionẽ ex teſtõ.quidã dicũt ꝛ melius cõditionẽ indebiti.Sз ꝯ iſtud op.quõ hз ꝯditionẽ indebiti cũ erat tutus exceptiõe doli.et ſic nõ repetit:ut.l.q exceptiõe.ſ.de cõdi.inde.ſo.ut no.in.d.l.qui excep.uel melius in.l.q ſe debere.ſ.de condi.ob cãm.

Si ad fiſcum. ¶Fiſcꝰ eſt ſemp diues.ꝛ iõ non ſatiſdat.h.d.¶Quero an ſaltez nuda cautõe habeat ꝓmittere fiſcus.Dico ꝙ nõ.lз ſecus ſit in alia re publica:ut in ciuitate que nuda cautiõe hз ꝓmittere:ut.l.ſi qñ.j.e.ꝛ ibi no.ꝛ bene.

Qui minorẽ. Pro ea parte q̃ alicui hereditas diminuit ipo iure uel in effectu ſine culpa ſua liberat ab obligatione que ex hac ſtipulatione deſcẽdit hoc dicit.¶Op.ꝛ uidetur ꝙ heres nõ deberз exonerari:ut.l.cuz hereditas.in fi.ſ.ad treb.ſo. ſpãle eſt in iſta cautiõe que aſſumit ſibi uires actione ex teſtamento:ut.ſ.e.l.§.ſi quis ſub cõditione.Continua ergo.§.ſi ei qui.

Ex.l.ſequenti.

¶Que ſit differentia inter contraria ꝛ diuerſa ꝛ qualiter practicãda ſit hec.l.

o **Sed ꝛ ipſis qui ſũt.** ¶Quero que eſt differentia inter contraria ꝛ diuerſa.Dic ut in glo.Extra glo.quero dicitur h ꝙ ipſis qui ſunt in poteſtate cauendũ eſt.quero quomodo ipſi ſeruo poterit caueri ut ſeruo acquiratur.Poſſumus dicere ꝓbabiliter ꝙ ipſi ſeruo caueatur ꝛ ſibi acquiratur actione ex hac ſtipulatione que habet naturam actionis ex teſtamẽto:ut.ſ.e.l.i.§.ſi quis ſub conditiõe. ꝛ ideo cauetur ei cum acquiritur actione ex teſtamento.alias ſecus:ut.l.ſi filius.j.de ꝟbo.obli.ꝛ.l.pe.j.de ſti.ſer.Uel aliter ꝛ ꝓbabiliter cauetur domino ꝑ ſeruo ꝛ ipſi ſeruo in euentũ cõditiõis acquirat quod eſt mirabile.ar.ꝑ h.l.ſi iuſſa.§.diuus.in fi.§.ſ de le.ij.Dicitur h eiſdẽ perſonis ꝛc.ꝛ ſic idem fideiuſſores debent eſſe apud utroſq;.¶Quero que erit pctica.Dico ꝙ quãdo examinãt fideiuſſores an ſint idonei uel nõ ad unius petitionem:ut.l.arbitrio.q ſatiſda.cogan.ꝛ ille cui debet dari etiam citet:et tunc cogitur illum accipere:ut.ar.l.i.§.cum diem.ſ.ſi cui plus q̃ per.l.fal.uel aliter pater debet intereſſe ꝑ ſe ꝛ noie filij.

n **Nec ſi forte.** ¶No.iſtũ caſum ꝙ q̃tũcũq; pater ſit coniuncta perſona ei nõ põt ſolui:ut dixi in.l.iij.ſ.ſo.ma.